

RUSLAND.

PETERSBURG, den 3 Mei. Het programma van de plegtigheden bij de eedaflegging door den Grootvorst *Alexander*, welke op morgen zal plaats hebben, is heden afgekondigd. De buitenlandsche gezanten en ministers zijn tegen half twee in het winter paleis genoodigd. In den plegtigen optocht naar de kerk worden de rijks instellingen, de rijks-appel, de scepter en de kroon, op met goud bewerkte kussens getragen. Na het gebed, zal Z. M. de Keizer zijnen zoon *Alexander Nikolajewitsch*, als opvolger des troons, naar de tafel (*pulte*) geleiden, waarop het heilige kruis en het evangelie liggen, op welke Z. K. H. den eed van getrouwheid aflegt aan den regerende Keizer en aan het Vaderland, en op de instandhouding der rechten van troon-opvolging en 's rijks instellingen. De daartoe opgestelde eed zal Z. K. H. met luider stem spreken en daarna onderteekenen. Na het afleggen van den eed, zal het lied: *Heere mijn God wij leven U!* aangeheven worden, onder het gebulder van 301 kanonschoten uit het geschut der vesting en onder het gelui der klokken van alle kerken. Na het gebed, zal de Grootvorst de gelukwenschingen ontvangen. — Des avonds zal er eene algemeene illuminatie plaats hebben. — Op de volgende dagen zullen er groote feesten aan het hof gegeven worden. — Op den derden dag een groot diner, als wanneer bij de toast op Hunne Majesteiten 51 kanonschoten, bij die op Z. K. H. den troon-opvolger 31, en bij die op alle getrouwe onderdanen 21 kanonschoten zullen gedaan worden.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 7 Mei. Ten opzichte van de paspoorten heeft men thans zoo veel van de vroegere strengheid opgegeven, dat reizigers niet eens meer genoodzaakt zijn, den weg te volgen, die in hunne paspoorten uitgedrukt is. Alleen studenten maken hierin eene uitzondering, zoo als over het algemeen, de universiteiten eene verandering zullen ondergaan.

Een geloofwaardig bericht spreekt van eene zeer indrukkelijke nota der drie groote Mogendheden, die vooral aan Frankrijk gericht zoude zijn, en waarin geprotesteerd zoude worden tegen elke tusschenkomst in de aangelegenheid van het Pijrenesche schier-eland, alsmede tegen een verbond van Frankrijk en Engeland, hetwelk eene zoodanige tusschenkomst zoude kunnen ten gevolge hebben. Het verspreide geloof, dat Frankrijk zich steeds nauwer aan de vaste lands mogendheden aansluiten zoude, wordt daardoor dan tevens tegengesproken, zoo als dan ook niemand, die den aard der verschillende staten eenigzins nauwkeurig heeft waargenomen, aan eene vereeniging van zoo heterogene deelen denken kan.

De nieuwe Oostenrijksche leening van 25 millioen heeft hier veel opzien gebaard. Men verneemt dat zeer spoedig eene tweede van 60 millioen volgen zal. Oostenrijk heeft, sedert den vrede, 170 millioen zijner schulden vernietigd, sedert drie jaren echter op nieuw 141 millioen geleend, zonder dat de groote materiële krachten van den staat eene buitengewone inspanning behoeven.

Eenige der hier vóór eenigen tijd, wegens demagogische bewegingen, in hechtenis genomene personen, zijn weder op vrije voeten gesteld geworden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12 Mei. Gisteren zijn de beide Oostenrijksche en Pruisische gezaghebbers, de heeren van *Neumann* en van *Canitz*, uit Wiesbaden alhier aangekomen. Men wil dat de conferentien te Biberich in eenen staat van stilstand geraakt zouden zijn. De hertog van Nassau mag, zonder vergoeding omrent het Luxemburgsche, niet toegeven. De Koning der Nederlanden kan, na alle offers, die in den strijd met België reeds gebracht zijn, niet nog vergoeding beloven voor een land, dat men hem ontneme, en van het Duitseh Verbond, hetwelk een deel van zijn grondgebied verliezen zou, is zulk eene vergoeding mede niet te vergen. De zaken blijven dus hangen, en men schijnt te minst op eene snelle afdoening te dringen, daar van den eenen kant met de Luxemburgsche zaak de overige Belgische geschilpunten niet verreed zijn, en van den anderen de oplettendheid niet meer op dit punt gevestigd is, maar op de hoofstok van den vuurberg, in Frankrijk zelf.

In het laatste van April werd in Bohemen verhaald dat tien à twaalf Polen op het Oostenrijksche gebied hadden weten door te dringen, om over hetzelfde heimelijk naar Rusland te geraken, ten einde aldaar een hoopstomdachtig ontwerp ten uitvoer te brengen. Er zou daartoe een eedverbond van 60 leen bestaan. De zaak klinkt eenigzins fabelachtig; ondertusschen verzekeerde men dat aan de regeering beambten het signalement dier zinneloozen medegedeeld was, met bevel om bijzonder acht op hen te geven en hen bij onttrekking in strenge hechtenis te nemen.

De berichten uit Straatsburg van den 6 Mei doen zien, dat de twisten en de gevechten tusschen de Fransche troepen en de burgers elders nog niet ophouden. De partijhaat is er zoo groot, dat eenige onder-officieren van het 49ste regiment door anderen vergiftigd zijn geworden. Den 5 Mei had er weder een gevecht plaats gehad tusschen de burgers en de artilleristen aan de eene en de soldaten van het 19de regiment aan de andere zijde. Verscheidene personen zijn gewond geworden.

Van Muncaen schrijft men den 7 dezer, dat aldaar sedert verscheiden dagen buitengewone maatregelen van voorzorg waren genomen. Men had de wachtposten verdubbeld en de soldaten van scherpe pantoon voorzien; talrijke patrouilles doorkruisten de straten, terwijl een gedeelte der militairen in hunne kazerne geconcentreerd waren. Te vergeefs poogde men de redenen van dit alles te vinden, daar niet de minste onrustige beweging heeft plaats gehad en de geest der bevolking niets te wenschen overlat. Men sprak van een ondekke voornemen ter bevrijding der gevangen studenten en schrijvers, en bragt genoemde maatregelen in verband met het bevel, aan een aantal vriendelingen gegeven, om Marchen binnen 24 uren en Belferen binnen drie dagen te verlaten. In brieven van twee dagen later vindt men niets naders wegens het gebeurde.

Te Dresden waren tusschen den 4 en 5 dezer soortgelijke voorzorgen genomen, zonder dat ook daar de minste beweging daartoe aanleiding gegeven had. Men verhaalde er, dat zulks geschied was ten gevolge der ontvangen mededeeling van een der groote hoven, ten opzichte eener nieuw ondekke zamenzwering.

In de twintigste zitting van de kamer der Bayersche afgevaardigden zijn de beraadslagingen geopend over het ontwerp van wet, ter voorziening in de kosten van opbouw der vesting Ingolstadt, waarvan de noodzakelijkheid door den minister van Oorlog betoogd werd. Sommige leden hebben zich voor de aanneming van dit ontwerp, zoo als het lag, anderen voor eene gewijzigde aanneming verklaard. Den 10 dezer zouden de discussien worden voortgezet.

Den 4 dezer is de dag der meerderjarigheid van den grootvorst, troonsopvolger van Rusland, te Warschau met veel plegtigheid gevierd, is de *Alexander* citadel ingewijd geworden, heeft er eene groote parade plaats gehad, en zijn er onderscheidene volksverlusingen van gouvernementswege gegeven. Bij die gelegenheid heeft de Prins Staahouder, namens den Keizer, aan onderscheidene personen, die in den Poolsehen opstand betrokken, en geëchtelijk reeds tot zware straffen veroordeeld waren, of wier reedszending nog voor de regbanken hing, volkomen genade geschonken, en bevoelen, dat dezelve op vrij voeten zouden worden gesteld.

Uit brieven aan boord van het Oostenrijksche vaartuig geschreven, hetwelk 142 Polen naar Noord-Amerika overbrengt, blijkt, dat de Keizer van Oostenrijk die menschen met de grootste milddadigheid heeft behandeld. Niet alleen worden zij op zijre kosten overgevoerd naar de plaats hunner bestemming, maar te Trieste hebben zij elk een nieuw kleed, een' nieuwen mantel en 6 hemden ontvangen, en bij hunne lading te Nieuw-York wordt aan elk, namens Z. M., honderd florijnen ter hand gesteld.

Uit brieven uit Weenen, van 6 Mei, blijkt, dat het voorloopige bericht van het sluiten der quadruple-alliantie, waarvan men destijds slechts door de Engelsche en Fransche deshabanden onderzigt was, aldaar een onangename indruk heeft gemaakt. Voorhands scheen men er aan te twijfelen, of dat tractaat wel het gewenschte doel zoude bereiken, uithoofde van den stand van zaken en de heerschende stemming in Spanje en Portugal.

Onder dagteekening van den 5 dezer meldt men uit Weenen, dat de conferentie der aldaar vereenigde ministers hoogstens nog vijf zittingen zoude houden, om vervolgens tot de onderteekening van het protocol over te gaan, dat gewoonlijk bij zulke beraadslagingen wordt opgemaakt. Waarschijnlijk zoude men ook dan over de mededeeling aan de bondsvergadering te doen, en over de openbaarmaking besluiten.

Volgens berichten uit Napoli-dl-Romania van 3 April is eindelijk het openlijke regtergeding begonnen tegen de personen, die sedert het vorige jaar aldaar gevangen gehouden worden, ter zake van eene destijds ondekke en in de dagbladen vermelde zamenzwering. De openbare beschuldiger heeft bij het gerechtshof te Napoli eene aan-

klagt ingeleverd tegen de twee voornaamste der gevangenen, *Kolokotroni* en *Koliopulos*, welke daarin als de hoofden der zamenzwering worden voorgesteld. Deze aanklacht, waaruit de toedragt der zaak beter schijnt te blijken, dan uit de veelvuldige uiteenloopende berichten, welke deswege uit Griekenland gegeven zijn, is van den volgende inhoud:

„De openbare aanklager aan het gerechtshof te Napoli.
„In het jaar 1833, in de maanden Mei, Junij, Julij, Augustus en het begin van September, werd in het koninkrijk Griekenland eene zamenzwering gesmeed, met oogmerk om de openbare rust en inwendige veiligheid van den Staat te storen, en de onafhankelijkheid der natie in gevaar te brengen. De voornaamste hoofden dezer zamenzwering waren *Demetrios Plaputas*, genaamd *Koliopulos*, oud 45 jaren, en *Theodoor Kolokotronis*, oud 64 jaren, beiden gevestigd in de provincie Karitene. Er is geen soort van woelingen en kuiperijen, die deze lieden niet te baat genomen hebben. Zij hebben zich van de kunsten der overreding bediend, beloften gedaan, leugens verzonnen, om hunne strafbare en misdadige oogmerken te bereiken, de onderdanen van Z. M. tegen het hoogste gezag in den Staat op te ruffen, burgeroorlog te stoken, en den bestaanden regeringsvorm omver te werpen. Het was in de maanden Julij, Augustus en het begin van September deszelfden jaars, dat de gemelde *Plaputas* en *Kolokotronis*, met oogmerk om het koninklijk gezag te verzwakken en den burgeroorlog aan te stoken, verscheidene van de vroegere aanvoerders hunner benden tot straatrooverij aanzetteden, met name zekerden *C. Kontorunisis* en *P. Balkana*, welke zij, bij de uitoefening van hun schandelijk bedrijf met raad en daad ondersteunden, en hen van wapenen en krijgsmiddelen voorzagen. De genoemde roover-hoofden hebben ook werkelijk, ten gevolge der raadgevingen van de beschuldigen, straatrooverij gepleegd, en zijn al plunderende verscheidene provincien des Rijks doorgetrokken.

„Terzelfder tijd waren genoemde *Plaputas* en *Kolokotronis*, zoowel persoonlijk als door hunne welbekende zendingen en vertrouwden in den poloponesus en op het vaste land van Griekenland, vooral door den naar Livadie gezonden *Konstantyn Demetropoulos*, zeer werkzaam om op alle mogelijke wijzen de onderdanen van Z. M. in burgeroorlog te wikkelen; en in de daad slaagden zij in hunne woelingen zoo wel, dat de burgerkrijg op het punt was van uit te barsten.

„Tegen het einde van Julij deszelfden jaars, onderteekenden de genoemde *Plaputas* en *Kolokotronis*, als verraders van de onafhankelijkheid der natie, een verzoekschrift aan eene vreemde Mogendheid, met oogmerk om het Doorluchtig Regentschap, dat is, den bestaanden regeringsvorm, omver te werpen, en noopten ook verscheidene andere onderdanen van Z. M. te Tripolizza en elders tot het teekenen van dit verzoekschrift. In Augustus van dat jaar reisde zekere *Roma*, van het eiland Zante, Napoli verlatende, door Argos en Tripolizza, en hield aldaar bijeenkomsten, die ten doel hadden, de omverwerping van het Regentschap, door middel van een verzoekschrift aan Z. M. den Koning van Beyerne, te bewerken. Deze *Roma* deelde het genoemde misdadige ontwerp aan *Plaputas* in Argos en aan *Kolokotronis* in Tripolizza mede, welke, in strijd met hunnen pligt, geene kennis daarvan aan de regering gaven, maar zich integendeel beijverden, om het aantal der voor de uitvoering van den aanslag noodige deelnemers te vermeederen.

„Dien ten gevolge worden de genoemde *D. Plaputas* en *T. Kolokotronis* voor het gerechtshof aangeklaagd, als aanstokers en bestuurders van eene in de maanden Junij, Julij, Augustus en het begin van September gesmeede zamenzwering, welke doel was, de openbare rust te storen, de onderdanen van Z. M. tot straatrooverij en burgeroorlog op te zetten en den bestaanden regeringsvorm te veranderen, en bij gevolg als schuldig aan de misdaden voorzien bij art. 2 van de 1ste en 3de §§ van de verzameling der strafwetten, welke door de nationale vergadering te Astros bekrachtigd en nog in werking zijn, alsmede aan de misdaden, genoemd in art. 2 der koninklijke verordeningen van 9/11 Februarij 1833.” (Op de in deze artikelen vermelde misdaden in de straf des doods gesteld.)

Aan de beklaagden is volgens de wet een termijn van 18 dagen toegestaan, om op deze beschuldiging te antwoorden. *Koliopulos* zal door den heer *Valsamachi* en *Kolokotroni* door den bekenden *Klonaris*, die vroeger den post van minister van justitie bekleed heeft, verdedigd worden.

ENGLAND.

LONDEN, den 14 Mei. Er zijn thans alhier berichten uit Lissabon van 5 Mei ontvangen, welke echter, voor zoo ver dezelve openlijk bekend zijn, weinig nieuws behelzen. Zoo veel blijkt daeruit, dat het voor eenige dagen alhier verspreide gerucht, als of *Figueras* en *Coimbra* door de constitutionelen zouden vermeerderd zijn, ongegrond is geweest; de admiraal *Napier* is den 3 Mei met eene stoomboot en 300 man uit Lissabon naar eerstgenoemde zee-stad vertrokken, om een nieuwen aanslag op dezelve te doen. De generaal *Villa-Flor* schijnt zijne bewegingen van de zijde van Lamezo nog niet te hebben voortgezet, en tusschen de legers nabij Santarem is nog niets naders voorgevallen. In Algarve moeten de Miguellisten op nieuw voorzeeten hebben bevestigd. — Het vaartuig, hetwelk het tractaat der quadruple-alliantie van hier naar Lissabon heeft overgebracht, is eerst den 4 dezer aldaar aangekomen, en de dépêches, welke ons gouvernement gisteren van zijn gezant in Lissabon ontvangen heeft, hebben ons nader verzekert, betrekking op dat tractaat en op de wijze, waarop hetzelfde door het bestuur van den *Pedro* en ook door de Miguellisten is opgenomen geworden. Naar men zegt, heeft don *Pedro* dat tractaat nog niet aangenomen, en heeft don *Miguel* op nieuw zijn besluit, om in den strijd te volharden, te kennen gegeven.

Bij gelegenheid, dat weder een aantal petitiën van de dusgenamde dissenters, waarin bepaaldelijk ook de afscheiding van de Kerk en den Staat verlangd werd, in het Huis der lords werd ingediend, heeft de lord kanselier *Brougham* zich op nieuw in het breede tegen die afscheiding verklaard en de voordeelen van de bestaande vereeniging uiteengezet. Onder andere leden der genoemde vergadering heeft bij deze gelegenheid ook de aartsbisschop van *Canterbury* het behoud van de vereeniging tusschen Kerk en Staat met veel nadruk verdedigd, en zich ernstig beklagd over de pogingen, die juist thans worden aangewend, om de Kerk te gronde te brengen. — Aan den anderen kant is op denzelfden dag, waarop deze beraadslaging in het Huis der lords heeft plaats gehad, alhier ter stede eene zeer talrijke vergadering gehouden, onder voorzitting van den heer *Hume*, ter bevordering van eene afscheiding tusschen den Staat en de Kerk; in die bijeenkomst is besloten, eene petitie op te maken, ten einde bij het Huis der gemeenten op die afscheiding aan te dringen, en heeft men voorts verklaringen opgemaakt, waarbij de bestaande vereeniging tusschen die twee lichamen als onregmatig en voor beiden schadelijk wordt voorgedragen.

Volgens de tory's wendt het gouvernement weder pogingen aan, om zich met den heer *O'Connell* te verstaan.

In de zitting van het hoogerhuis van den 12 dezer heeft de lord kanselier *Brougham* een verzoekschrift uit Glasgow ter tafel gebracht, hetwelk door 48,600 personen onderteekend was, en strekte tot uit den wegruiming van de bekende grieven der Dissenters, waarvan reeds zoo veel gewag gemaakt is. Tevens werd in dat verzoekschrift een nieuwe eisch te berde gebracht, namelijk dat de vereeniging tusschen kerk en staat opgeheven, en dus met andere woorden de gevestigde en bevoorregte kerk afgeschafte zou worden.

FRANKRIJK.

PARIS, den 11 Mei. Eenige personen, die men meende dat deel hadden aan het dagblad *la Tribune*, als zijnde in de bureaux gearresteerd, zijn ontslagen, als de heeren *Delsart*, *Delcluse* en *Planet*; doch de schrijvers, als de heeren *Marrast*, *Gervais*, *Sarrut*, *Duchâtelet*, *Rivail* en *Plagnol* blijven (buiten toegang. — Volgens eenige dagbladen, was *Joseph Buonaparte* eigenaar van dat beruchte dagblad; zoo leest men: „Men verneemt dat *Joseph Buonaparte* gedeeltelijk gerufneerd is door de boeten, welke hij voor *la Tribune* heeft moeten betalen, waarvan hij eigenaar is, waarom hij dan ook genoodzaakt wordt, zijn prachtig kabinet van zeldzaamheden, aan bijna alle hoven van Europa bijeenverzameld, te verkoopen. De tentoonstelling van dat kabinet heeft thans plaats in *Egyptian-Hall* te Londen. Hetzelve wordt op 108,000 ponden sterlings (11 millioen 295,000 guldens) berekend. De verkoop wordt door de Engelsche dagbladen aangekondigd. — Indien de broeder van *Napoleon* wezenlijk eigenaar van *la Tribune* is, dan kan men hem geen ander oogmerk toeschrijven dan dat hij het regenwoordig bestuur van Frankrijk wil omverwerpen, om zijne familie op den troon te plaatsen. Hiervan zou de nuttigheid blijken, om die familie uit Frankrijk te blijven wesen.

Van den 14den. De beraadslaging over het supplementair krediet, is door de kamer van afgevaardigden gisteren voortgezet en ten einde gebracht. Als verdedigers van het

ministerieel ontwerp zijn onder anderen opgetreden de haeren *Rukhira* en *Jacqueline*, de een te Lyon, de andere te Parijs, aan het hoofd staande van zeer uitgebreide fabrieken, en hebben deze zich vooral toegelegd, om de beschuldiging der oppositie, dat men de arbeidende klasse door verzuim der materiële belangen, en door hooge lasten tot ontevredenheid en opstand aandreef, te wederleggen. Beide verklaarden zij, onder hunne werklieden nimmer eenige klagen te hebben gehoord, dan alleen, wanneer het eene woelzieke factie gelukt was, de openbare rust en orde te verstoren, en daardoor handel en nijverheid voor eene wijl tot stilstand te brengen. In denzelfden geest, doch opzettelijk ter verdediging van het gansche stelsel, door het gouvernement ten aanzien der meer materiële belangen gevolgd, heeft de nieuw benoemde minister van koophandel gesproken. Ook de heer *de Lamartine* heeft de gedane aanvraag ondersteund, hoewel zuiks, zeide hij, meer het gevolg eener dringende noodzakelijkheid, om de goede orde te handhaven, dan van de overtuiging was, dat het bestuur in allen deelen aan de behoeften der natie had voldaan. Van de zijde der eigenlijke oppositie heeft alleen de heer *Pagès (de l'Arrière)* het woord gevoerd, en schijnen de voornaamste sprekers hunne krachten te bewaren tot de discussie over het ontwerp van wet, ter beteugeling van volksbewegingen enz., dat heden in deliberatie wordt gebracht. Bij het eind der zitting is het stelsel voor het loopend jaar aangevraagd, met eene meerderheid van 231 tegen 111 stemmen, en dat voor het volgend jaar, door de commissie op de helft verminderd, met 196 tegen 142 stemmen, verleend.

Het ministerieel dagblad, *le Courrier de Lyon*, wedspreekt het gerucht, dat de maire dier stad, de heer *Prunelle*, zijn ontslag zoude hebben genomen. De politie zet overigens aldaar hare nasporingen voort, en heeft nog voor eenige dagen te St. Irène eene bende van elf insurgenten met hunne wapenen, opgeligt. Als een bewijs van de verbinding die tusschen de bezetting en de deelgenooten van den opstand voortdurend bestaat, verhaalt men, dat onlangs een gevangene in zoo hevigen twist raakte met den schildwacht, die het gebouw bewaakte, dat deze, door beleedigeningen het geduld verliezende, hem, voor een der vensters staande, door het hoofd schoot. De hoofdredacteur en twee der medewerkers van het veelgelezen republikeinsch dagblad *le Peuple Souverain*, zijn te Marseille in verzekerde bewaring genomen, en buiten toegang gesteld.

Van de Spaansche grenzen schrijft men, dat de generaal *Quesada* op nieuw door de insurgenten zoude geslagen zijn. Het gerucht dat don *Carlos* naar Engeland was vertrokken, heeft zich niet bevestigd, en schijnt inderdaad weinig geloof te verdienen, daar nog heden ter beurze over eene nieuwe leening ten zijnen behoeve werd onderhandeld.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 14 Mei. Men verneemt uit België, dat aldaar laatstelijk het gerucht in omloop was, dat de zoogenaamde vrije universiteit der geestelijkheid in Doornik zoude worden gewestigd, en dat de stad Leuven de regerings-universiteit zoude behouden, maar dat die van Gend en Luik zouden worden afgeschafte.

Den 27 Mei zal te Brussel de aanbesteding plaats hebben van den aanleg der baan voor den Ijzeren spoorweg van Brussel tot Mechelen, — van het leggen der sporen, en van het vervaarigen der gevorderde groote en kleine bruggen en waterleidingen.

Dezer dagen heeft te Ath, in Henegouwen, de benoeming plaats gehad van een lid voor de kamer der Belgische gedeputeerden. De beide partijen, die namelijk der geestelijkheid, en die der liberalen, hebben geene moeite gespaard, om zich te doen gelden, doch de eerstgenoemde, voornamelijk ondersteund door de buitenlieden, heeft de bovenhand behouden. Zekere *Deschamps*, van Soignies, is met omtrent 250 stemmen benoemd, terwijl zijn mededinger een weinig minder dan 200 in zich had verenigd.

De beraadslagingen der Belgische gedeputeerden over de verordeningen op de provinciale besturen zijn een weinig levendiger geworden. Men beweert, dat het bewind zich ten aanzien der besturen, aan welke bij de Belgische constitutie eene groote onafhankelijkheid is verzekerd, te veel gezag wil aanzatigen, en alzoo de strekking dier constitutie meer en meer tegenwerken.

Het nieuwe werk van den abt *de la Mennais*, hetwelk in Frankrijk als van eenen tamelijk gevaarlijken aard wordt geacht, wordt thans ook in Brussel uitgegeven, en naar men verzekert, vrij druk verkocht.

Bij eene ordonnantie van Koning *Lodewijk Philips* is de bekende graaf *de Celles*, reeds vroeger door denzelfden als Fransch onderdaan genaturaliseerd, thans tot staatsraad in buitengewone dienst benoemd, met het recht om aan de beraadslagingen van den staatsraad deel te nemen.

Van den 16den. In de zitting der Belgische afgevaardigden van gisteren, welke weder met de voortzetting der beraadslagingen over de wet op de provinciale organisatie is besteed geworden, werd op het eind door den minister van justitie, *Lebeau*, het woord gevraagd voor de aanbidding van twee ontwerpen van wet, het een strekkende tot beteugeling van de pogingen der zoogenaamde orangistische partij, het andere betreffende het bedwingen van plaatselijke onlusten. De heer *Lebeau* drukte zich bij het aanbieden dezer ontwerpen dus uit:

„De onderdrinking, mijne heeren, heeft ons geleerd, dat het ongenoegzame vande wettige middelen ter beteugeling van de pogingen ten voordeele der Nassaus, voor de openbare rust niet zonder gevaar is; deze pogingen zetten het volk tot buktenporigheden aan, welke wij moeten voorkomen. De strafeloosheid welke de bewerkers dezer onvoorzigtige pogingen te beurt is gevallen, door de lijdelijkheid waartoe het gouvernement zich genoodzaakt zag, heeft voedsel gegeven aan eene gisting, welke wij moeten zoeken te bedwingen; ik heb dienvolgens de eer u het volgend wet-ontwerp aan te bieden.

„*Leopold* enz.
„Art. 1. Al wie de terugkomst der Nassaus zal ingeroepen of daartoe aangezet hebben, zal met eene gevangenis van een tot vijf jaren en met eene boete van 500 tot 10,000 franken gestraft worden.

„Art. 2. Al wie met vijandelijk inzicht tegen de constitutie, in het openbaar pogingen ten voordeele der Nassaus zal hebben gedaan, zal gestraft worden met eene gevangenis van 6 maanden tot twee jaren en met eene boete van 200 tot 500 franken.

„Art. 3. Al wie eene vreemde vlag, kokarde of welk teeken ook geschenen of gedragen zal hebben, zal met dezelfde straffen als bij het vorig artikel vermeld, gestraft worden.

„Art. 4. Al wie de kenteekenen eener vreemde vlag, buiten autorisatie van het gouvernement, zal gedragen hebben, zal gestraft worden met eene boete van 50 tot 500 fr. ongerekend de straffen bij art. 259 van het strafwetboek bepaald.

„Art. 5. De artikelen 3 en 4 dezer wet zijn niet toepasselijk op de leden van het korps diplomatiek, op de vreemdelingen met zendingen belast, met bewilliging van het gouvernement reizende. De vreemde schepen, die in onze havens komen, kunnen eveneens de kleuren hunner natien bijschen.

„Art. 6. De artt. 57, 58 en 453 van het strafwetboek zijn op de tegenwoordige wet van toepassing.

„Art. 7. De kennisgeving van de inbreuken op de tegenwoordige wet gemaakt, behoort tot de bevoegdheid van het hof van assisen.

„Art. 8. De tegenwoordige wet zal ophouden van kracht te zijn, van af het oogenblik der teekening van het eind-tractaat tusschen Holland en België.”

Na de voorlezing van dit ontwerp, hetwelk volgens den ministeriële *Emancipation* door de leden met een luid *bravo* werd ontvangen, gaf de minister lectuur van het tweede ontwerp, tot beteugeling van plaatselijke onlusten strekkende; beide zullen worden gedrukt, rondgedeeld en naar de sectien verzonden.

Bij eene publicatie van het stedelijk bestuur van Brussel is eene nieuwe opschrijving bevolen van de leden tot de stedelijke burgerwacht behoorende.

Vorst *Leopolds* vertrouwen, de baron *Stoekmar*, is van Londen te Brussel gearriveerd.

De katoen-fabriekanten uit Gend hebben eene nieuwe petitie aan de gedeputeerden te Brussel ingeleverd, waarbij zij nog hogere regten op den invoer van vreemde fabriekaten verlangen, ten einde hun bedrijf niet te open vervallen. Men heeft, en niet ten onrechte, gevraagd, waarom er geen rapport was uitgebragt op de vorige petitie (op welke de inrigting eener zoogenaamde handelsmaatschappij is gevolgd, ten einde sommige der heiligste schreeuwers den mond te stoppen); de beruchte *Dumortier* heeft daarop geantwoord, dat zulks onnoodig was gerekend, omdat die petitie het werk was der anti-revolutionairen, en de werklieden zich niet te beklagen hadden. Dit laatste schijnt echter thans niet te kunnen worden volgehouden, daar eenige leden, als de blinde *Rodenbach* en de *la Faille* uit Gend, eenstemmig hebben verklaard, dat de katoen-fabrieken in eenen zeer kwijpenden toestand zijn en grootelijks ondersteuning behoeven. — Het is bekend, dat gebrek aan uitvoer is de oorzaak is van het bezwaar, waarover men zich beklagt, en dat hogere regten, bij de uitgestrektheid der landerijen, bij welke de stuikerij niet kan worden verhinderd, niet kunnen baten.

Brieven uit Parijs, 13 Mei, melden de volgende bijzonderheden:

„Den 6 dezer was de Spaansche leening nog niet gesloten, en wel ter zake der vorderingen van de bonders der Cortes-obligatien, waarvan sommigen zelfs de algemeene betaling afschieten van de sedert 1823 op dezelfde verschuldigde renten. Zoolang de leening niet is tot stand gebracht, kunnen de Spaansche troepen in Portugal geenszins de noodige versterking erlangen, om zich met vrucht te doen gelden, en zoo lang don *Carlos* daar te lande eene schuilplaats vindt, is er weinig uitzicht op het bedwingen der Carlisten in Spanje.

„Ter zake van Zwitserland worden thans vrij scherpe nota's gewisseld. De Mogendheden vorderen niet alleen het uitdrijven van al de staatkundige uitgewekenen, maar willen ook den minderen of meerderen invloed van de oostersche en westersche

Staten in dat land bepalen, en de toon der nota's is niet gedaald, sedert men van een gewapende tusschenkomst heeft gewaagd. Frankrijk wordt door Engeland ondersteund. Ter beurze is men steeds gerust omtrent dit geschil. Op grond van binnenlandsche behoeften heeft ons bewind de middelen erlangd, om 360,000 man te wapenen; en deze vermeerdering der landmacht zal ook gewisselijk in het buitenland in aanmerking worden genomen.

„De minister van koophandel denkt tegen de aanstaande zitting der kamers een tractaat van koophandel met Engeland voor te dragen, waarop door het ministerie *Gray* met den meesten nadruk wordt aangehouden. Men zegt, dat hij den wederkerigen vrijen invoer van dagbladen wil voorstellen. Van de zijde van Engeland zal echter meer gevorderd worden, en het zal te bezien staan, of de heer *Duchatel* in dezen meer handigheid zal betoonen, dan zijn voorganger de heer *Thiers*.”

„s GRAVENHAGE, den 15 Mei. Bij koninklijk besluit is bepaald, dat de uittrekfels uit de kadastrale leggers en aanwijzende tafels, welke door de bewaarders van het kadastrer op aanvraag der ingezetenen worden afgegeven, op ongezegeld papier kan plaats hebben.

Aan den staatsraad Mr. C. J. van Assen is een eervol ontslag verleend geworden uit zijne betrekking als secretaris generaal bij HH. KK. HH. den Prins Veldmarschalk en den Admiraal en Kolonel-Generaal.

Gelijk ontslag is verleend aan den oppermagazijnmeester van uitrusting der marine te Rotterdam, den heer *J. van Buren*, en is de heer *J. N. Obreen*, wiskunstenaar aldaar, benoemd geworden tot onderwijzer in het regtljnjn en zeevaarkundig teekenen bij het Instituut te Medemblik, in plaats van den heer *J. W. L. van Oordt*.

LEEUWARDEN, den 19 Mei. Het heeft Z. M. bevestigd, den 31 Maart 1834, voor den tijd van tien jaren octroof te verleen, aan *L. J. van der Meulen* molenmaker alhier, op de uitvinding van vereenvoudigde waeremolens met horizontaal werkende wielen en gesloten tromvormige schepraderen, gelijk mede van het toepasseljk maken dier gesloten tromvormige schepraderen op gewone waeremolens, ter vervanging van de daarin thans gebruikte schepraderen.

Aan de plaatselijke besturen en militaire overheden is een model toegezonden van eene akte van waarborg, voor verlofgangers, welke tot buitenlandsche zeevaart wenschen te vertrekken. Daarin behoort te worden verklaard, dat, onder renunciatie van de voorregten van schuidsplitting en uitwinning, en van alle voorregten, aan borgen roekomende, zij zich als borg stellen (en wel ieder in solidum en voor het geheel) voor den dienspligtigen militien of schutter, die in mobiele dienst is gesteld, doch bij de Marine is gedetscheerd, van beroep buitenlandsch zeevarende is, en die als zoodanig van het gunstig besluit van Zijne Majesteit den Koning van den 15 Maart 1834, no. 86, wensch gebruik te maken; en mitsdien, ten behoeve en zekerheid van den Lande, en dus in conformiteit van het zoo even aangehaald Koninklijk besluit, zich te verbinden om, ingeval de voornoemde dienspligtige, gedurende zijn onbepaald verlof, en inmiddels dat hij afwezig is, mogt worden opgeroepen tot de actieve dienst, alsdan, binnen den tijd van veertien dagen na die oproeping, buiten kosten van het rijk, eene plaatsvervanger bij de Marine te stellen, die daartoe de noodige geschiktheid bezit ten volle genoegen van den bevoegden directeur en kommandant van de Marine, en tegen wiens aanneming verder geene bedenkingen bestaan, en zulks voor zoo lang de omtandigheden dit zullen vorderen en het bestuur van den lande zal oordeelen te behooren, of tot aan het tijdstip, op hetwelk hij, of wegens zijnen ouderdom, of om andere redenen, volgens de wet, zal ophouden dienspligtig te zijn.

Men verneemt, dat van wege den kerkeraad, van eene der Hervormde gemeenten in ons rijk, aan den Koning is verzocht, om, uit hoofde van de bestaande moeilijkheden in het bekomen van geschikte personen, tot de betrekking van armverzorgers of diakenen, met alteratie van het bij die gemeente werkende reglement op den uitkoop van weigerachtige personen, te willen bepalen, dat het bedrag van den uitkoop, te betalen door de leden der gemeente, welke, daartoe geroepen, eenige kerkelijke bediening, immers die van diakenen, weigeren te aanvaarden, of wel die bediening willekeurig verlaten, aanmerkelijk zal worden verhoogd. Op dit verzoek is echter eene afwijzende beschikking genomen, doch zijn de gouverneurs der provincien tevens uitgenoodigd geworden te bevorderen, dat het aannemen van de betrekking van diakenen, welke vooral in de steden als een groote lastpost mag worden beschouwd, in het algemeen meer worde aangemoedigd, bijzonder door het verleeren van lokale voorregten of het vermeerderen van de reeds bestaande.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 11 Mei, het schonerschip *Livelijk*, kapitein S. H. Finch, met Ballast van Londen; het kofschip *Willem Olivier*, kapitein G. Korter, met Hout van Memel. — Den 12 dito, de kofschepen *Concordia*, kapitein J. Keun, *Cerberina*, kapitein K. D. de Groot, en het schonerschip *Minerva*, kapitein L. Ellefsen, alle drie met Hout van Noorwegen; het schonerschip *St. Thomas*, kapitein N. M. Lindegaard, met Steenkolen van Newcastle. — Den 13 dito, het kofschip *Remina*, kapitein J. G. Boon, met Hout van Memel. — Den 14 dito, het smakschip *Jantina*, kapitein K. E. Vos, met Hout van Noorwegen, het schonerschip *Union*, kapitein A. Gallaway, met Krijt van Londen. — Den 15 dito, het kofschip *de Jonge Jan*, kapitein J. E. Bart, met Hout van Noorwegen. — Den 16 dito, het schonerschip *Flova*, kapitein J. Mauldon, met Krijt van Londen.

Uitgezeild: Den 11 Mei, de schonerscheper *Orwell*, kapitein R. Cubitt, en Northam, kapitein D. Charrosin, met Boter naar Londen. — Den 12 dito, de kofschepen *Egbertus*, kapitein L. E. Tiktak, en *de Vrouw Anje*, kapitein D. K. de Groot, en *Hermannia*, kapitein R. W. Lukers, de beide eersten met Ballast op avontuur, en de laatste met Dakpannen naar de Oostzee. — Den 15 dito, het kofschip *Jan Freerk*, kapitein G. H. Smit, met Dakpannen naar Memel; het kofschip *Jacoba*, kapitein E. M. de Jonge, met Ballast naar Liverpool. — Den 16 dito, het schonerschip *St. Thomas*, kapitein N. M. Lindegaard, met Kaas naar Newcastle. — Den 17 dito, het schonerschip *Minerva*, kapitein L. Ellefsen, met Ballast naar Noorwegen.

M E N G E L W E R K.

VRIESCH GENOOTSCHAP VAN PROEFONDERVING-DELIJKEN LANDBOUW.

Wij beloofden onze Lezers van tijd tot tijd te zullen mededeelen, hetgeen door dit Genootschap verrigt wordt, thans kunnen wij het navolgende melden:

1°. Heeft hetzelfde, op voo dragt van den Oprigter, besloten dit jaar onderscheidene proeven en verzegelde proeven te nemen op een en hetzelfde stuk land (volgens art. 15 der Wet); als onder anderen:

- 1°. Aangaande de AARDAPPELS, om te onderzoeken
 - a. Of het voordeeligt is, groote, of doorgesneden dan of gewone of kleine (van welke men twee in één gat zet) tot poters te nemen, waaromtrent de berigten niet eenstemmig zijn?
 - b. Welk soort van Aardappelen alhier het best kunnen gehouden worden; hebbende zij ten dien einde ook onderscheidene soorten uit Utrecht, Zeeland, Haarlem en elders ontboden?
 - c. Of men ook de ziekte, onder den naam van *krulle Aardappelen* bekend, die vooral in de laatste jaren in deze Provincie zoo zeer is toegenomen, in het vervolg zou kunnen voorkomen? wanneer men den raad opvolgt van *Hollius* en *Dikson*, onlangs opgegeven in zeker Hoogduitsch Werkje over de Aardappelen, *Neuremberg* 1833.
- 2°. Aangaande de VLASTEELT, als:
 - a. Welk soort van Vlaszaad men moet nitzaaijen?
 - b. Of het beter en voordeliger is Vlas met *blauwe*, of wel met *witte* bloemen te bouwen?
 - c. Hoe het Vlas vervolgens moet behandeld en bearheid worden: of op de hier doorgaans gebruikelijke, of op eene andere wijze, gelijk men elders begonnen is?

Deze proeven zullende geschieden voor rekening van het Genootschap, onder toezigt van Gecommitteerden, heeft hetzelfde daartoe hier en daar aangehouden (ingevolge art. 6 der Wet) eenige stukken Land, te zamen bedragende ongeveer vijf bunders. — Ook zijn er Leden, die dezelfde proeven zullen doen (volgens art. 9) voor hunne eigene rekening en op hun eigen Land.

11°. Het Genootschap, op voorstel van den Oprigter, zijne Leden uitgenoodigd hebbende om te beproeven, of men niet vroeg in het voorjaar, voor dat men het veld in het land kan jagen, aan de Boter de aangename *grassmaak* en *kleur* kan geven, zoo ras het gras op de hieminge en in de nabijheid van hetzelfde voorhanden, met nog niet genoegzaam is, om het veld daarmee te kunnen voederen? hebben de Leden BROER J. DE BOER te *Irsnum*, Mr. C. BERGMA te *Idaard*, P. A. MEETER te *Huisum* en P. A. BERGMA te *Idaard*, aan deze uitnoodiging voldaan, en zijn, volgens de door den Voorsteller opgegevene wijze in dezen te werk gegaan, met dat gevolg, dat men duideljk de *grassmaak* en *kleur* aan deze Boter konde ontdekken, en niet minder dan aan die, welke men somtijds vroeg in het voorjaar voor *Grasboter* uit Holland ontvangt, of voor geschenken door de landlieden alhier aan hunne eigenaars

wel eens wordt aangeboden. — Deze proeven zullen het volgende jaar, met eenige verandering, worden herhaald, en men twijfelt niet, of zullen alden volkomen aan het oogmerk voldoen; terwijl aan gemelde Leden de zilveren Medaille is toegewezen.

III°. Zal het Genootschap, in vereeniging met het Natuurkundig Genootschap alhier gevestigd, op Natuurkundige gronden onderzoeken, de beste wijze om de Boter, die na de Oost- en West-Indiën vervoerd wordt, tegen den invloed der hitte, zoo veel mogelijk te bevestigen.

Voorts heeft het Genootschap benoemd tot deszelfs *Corresponderende Leden*, (volgens art. 25 der Wet) de Heeren C. G. C. REINWARDT, Mr. G. WITTEWAAL, A. H. VAN DER BOON MESCH, Hoogleraren te Leyden, H. C. VAN HALL, Hoogleraar te Groningen, J. KOPS, A. NUMAN, Hoogleraar te Utrecht, T. F. SERRU-RIER te 's Gravenhage, Jr. Mr. W. HORA SICCAMA onder Eelde, R. WESTERHOFF, Med. Doct. te Warffum, A. P. R. C. V. D. BORCH v. VERWOLDE bij Zutphen, F. L. W. v. BRACKEL bij Thiel en Jr. A. MARTINI VAN GIFFEN te 's Hertogenbosch.

IETS OVER DE MONNIKKEN IN VROEGERE TIJDEN.

Het is eene vrij algemeene, doch ongegronde volksmeening, dat de monnikenorden van vroegere dagen slechts toegewijd waren aan luiheid en losbandigheid. Aan hen hebben wij het behoud der letterkunde te danken, zoo wel door de moeite die zij besteedden aan het behoud der geschiedenis door menigte van afschriften, als door hunnen ijver in de opvoeding der jeugd. In aanzienlijke kloosters was meestal een afzonderd vertrek, geschikt tot schrijven en andere stille bezigheden. De overschrijvers stonden onder het opzigt van den Abt, Prior, Onderprior van het klooster, en werden door den naam van *Antiquarii* onderscheiden. Deze waren steeds vijftig bezit, met afschriften te maken van oude boeken, ten gebuike der kloosters, en bewaarden tevens op deze wijze vele onzer belangrijkste geschiedkundige herinneringen.

De Angel-Saxische monniken waren als overschrijvers de meest beroemden. De grootste nauwkeurigheid werd gevorderd in het overschrijven zoo wel van boeken voor algemeen onderrigt, als ten gebuike der kloosters zelve bestemd. Men vindt daarom slechts zelden slordig en onleesbaar schrift onder de overblijfsels van monniken-vijft. Zij gebruikten metalen pennen tot na de zevende eeuw, toen de pennenschachten in gebruik kwamen. Tot aan de tiende eeuw schreven zij met inkt of van roet of ivoorzwart gemaakt, op perkement. Bij de vele moeijeligheden, om op deze wijze het getal van boeken te vermengvuldigen, verkregen de monniken eene soort van monopolie van dezen arbeid. De kostbaarheid der boeken was destijds niet slechts gelegen in het overschrijven, maar ook in de stoffen, waaruit de boeken bestonden. Dikwijls waren de bladen van violeperkement om de gouden of zilveren letters te meer te doen afschrijven. De band, hoer zeer lomp, was dikwijls prachtig. Het meest gewone bekleedsel was van houten bladen, met wit ruw schapenleer overtrokken, met geweldig groote koperen knoppen, doch, voor kerkelijk gebruik, ingelegd met goud, reliquien, of zilveren of ivoren platen. Sommige boeken hadden looden bekleedsels, andere houten bladeren, doch voor geschenken aan hooge personaadjen zag men reeds vroeg fluweelen banden met zilveren haken en knoppen. Ook legden de monniken der middeleeuwen zich toe op het vervaardigen van handschriften met gekleurde prenten en letters van een' verblindenden glans, waarbij echter het schitterende der kleuren en het verguldsel het voornaamste is.

Behalve in het copieren en afzetten met kleuren, muntten de monniken uit in beeldhouwen, schilderen, draajen, timmeren, juweelzetteren en goudwerk, terwijl de toonkunst vijftig door hen werd beoefend en onderwezen door de meest ervarenen, die tot dat einde van het klooster naar het andere rondreisden.

Met opzigt tot de opvoeding der jeugd hebben zij, de tijden in aanmerking genomen, zeer groote verdiensten. Wel was hierbij het onderrigt in de dienst en de regels hunner orden de hoofdzak, doch dit ging gepaard met de beoefening der Latijnsche en velerwege ook der Fransche taal, het schrijven en rekenen en vele werktuigelijke kunsten. Dit alles werd bij hen afgewisseld door eenig gewoon tijdverdrif, waaronder inzonderheid de jacht, als bevorderlijk voor de gezondheid. De eigenlijke beschaving van den geest was evenwel veel minder het voorwerp hunner zorg, dan de beoefening der werktuigelijke kunsten; en zoo maakte bij hen de letterkunde geenszins die vorderingen, welke men van den tijd en de gelegenheid, die zij tot hare beoefening hadden, zou mogen verwachten.

DE BEESTEN-TEMMER.

Nimmer zeker heeft men ergens een schouwspel gezien als dat, hetwelk thans te Parijs vertoond wordt door den vermaarden beesten-temmer MARTIN. Het schijnt ongelooflijk en is desniettemin waar, dat hyena, leeuw en tijger, los en vrij met MARTIN op het toneel spelen, terwijl alleen de tooneellampen de toeschouwers van deze meestverschrikkelijke van alle dieren scheiden; en de gerustheid, waarmee dit gevaarlijk spel wordt uitgevoerd, is zoo groot, dat de orkestmeester zijnen pligt met juistheid volbrengt, en de speler van den grooten bas moeds genoeg heeft om den leeuw op zijn instrument na te brommen. Het eerste tooneel, door MARTIN gegeven, steide de worsteling voor van eenen Romeinschen slaaf, die tot de wilde beesten verwezen was. MARTIN verscheen, bijna geheel naakt met eene speer en een dolk gewispelend, op het toneel met eene tienjarige leeuw. Het gebrul van het dier, zijn grimmig uitzigt, de woede waarmee hij de speer greep en zich die weder liet ontweldigen, tot dat eindelijk MARTIN een einde aan den strijd maakte, door de speer in den muil der leeuw te steken en haar te gelasten zich over te geven, 't geen zij onder een akelig gebrul, als gaf zij hare smart te kennen, deed; dit alles deed eene allerzonderlingste uitwerking. Nog opmerkelijker echter was het tweede schouwspel, toen MARTIN met eene hyena aan eene dunne ketting tot voor aan het orkest verscheen. Met dit bloeddorstigste en ontbaarste der dieren maakte hij allerlei kunsten, als met eenen hond; beloofde het eindelijk een stuk vleesch, indien het blaten wilde als een gelt, hergeen het beest op de achterste poten zittende eenige malen volbragt op het bevel zijns meesters, die vervolgens den verscherpenden muil aan de toeschouwers vertoonde en zijne handen in denzelfde stak, en eindelijk het dier onder zijnen arm van het toneel droeg, gelijk een slagter een schaap zou gedaan hebben. Maar de ontzettendste vertooning leverde een derde tafereel op. MARTIN lag onder een boom te slapen op den nek van een leeuw, terwijl een tijger de klauwen in zijne haarlokken had en met dezelve speelde. Oprispende liet hij de beide dieren aan zijne voeten nederbuigen, nam een zweep en riep den tijger toe: „*A la penitence!*” Anstonds kroop het grimmige dier, de schrik der woestijn, in eene deemoedige houding in een hoek, en scheen zijnen koning, als moest hij voor eene ongehoorzamheid boeten, gense af te smeken. Dit tooneel duurde meer dan een kwartier, en eindigde met een hoogst plegtig en ontzettend oogenblik. De leeuw stond op den voorgrond van het toneel en scheen met eenen zekeren verachtelijken blik de veranderingen aan te zien, waaraan de tijger zich onderwierp, terwijl deze en MARTIN op den achtergrond elkander ombeladen en liefkoozden. Dit tooneel was zoo treffend, dat een daverend handgeklap zich deed hooren met een algemeen gejuich, en het ge- roep: „*Bravo, bravissimo! Martin — une chaise à l'academie! Il est la gloire de l'époque!*” Op dit gedruisch nam de leeuw plotseling jeene zoo indruk- makende houding aan, dat de schrik zich eensklaps van de toeschouwers meester maakte en allen deed verstommen; — er heerschte eene doodelijke stilte. „*Le lion se fâche,*” riep eene stem, „*prenez garde au lion!*” Doch op hetzelfde oogenblik riep MARTIN den leeuw met eene forsche stem toe: „*Néron, tourne! couche toi à terre!*” en oogenblikkelijk legde het schrikdier zijne verbolgenheid neder, en gehoorzaamde ge- dwongen aan de stem zijns meesters. Het bloettooneel, 't welk door den koning der dieren stond geopend te worden, was verhinderd door de tooverkracht der mensche- lijke stem. Wanneer men de voorstellingen van MARTIN uit een hooger standpunt beschouwt, dan uit bloot vermaak en ijdele nieuwsgierigheid, dan is er in dezelve veel stof tot nadenken voor den natuurvorcher en den wijsgeer.

Overgenomen.

HEEFT DE MAAN EENIGEN INVLOED OP DEN REGEN?

De Hoogleraar SCHÜBLER, te Tubingen, heeft met bijzondere nauwkeurigheid dit vraagstuk onderzocht in den jare 1830; het is vervat in een Duitsch werk, dat nauwelijks in Frankrijk bekend is. Zijne waarnemingen en beschouwingen liepen over een tijdvak van 23 jaren in verschillende plaatsen van Duitschland. Uit een opgave des- zelfs, waarop het volgende heeft blijk, dat het maximum der regenachtige dagen plaats heeft heeft thans het maximum op de volle maan; het minimum daar- van op de eerste kwartier van de maan. Het schijnt niet onwaarschijnlijk, dat het

nog in meer bijzonderheden te onderzoeken even als nauwkeurig en te gunst den invloed der maan op de hoeveelheid regen en op de helderheid des hemels. De resultaten zijn te vinden in het *Jaarboekje van LORATTO*.

BRIEFPOST VAN VAN DEN CORNPOT.

De manhafte Verdediger van Steenwijk, maakte bij het beleg niet alleen gebruik van het vooroordeel zijner soldaten, door hen, in het midden van den hongersnood, toe- vallig opgevengene veldhoenen tot gunstig voortreeken van te bieden, maar hield briefwisseling met Norris, die hem ter hulpe was toegeschikt, door middel van kogels van zijne uitvinding, waarin hij de brieven had leeren inwerken.

DE GROOTE DIAMANT.

MAWZ in zijne *Veijages dans l'interieur du Brésil* verhaalt, dat in het rijke land van Brasiliën zich eens een Neger ten top verheugde over het vinden van een ontzettend grooten diamant. Negenbonder mijlen van Rio Janeiro wonende, gaf hij van het groot fortuin kennis aan den Prins Regent van Portugal. Deze ontbood hem, en de reis in 28 dagen volbragt hebbende, komt hij in de hoofdstad en legt met alle onderdanigheid den schat aan des Vorsten voeten. Men meende dat het financieuzen in Portugal gansch en al behouden was en deponeerde met alle omzigtigheid en groote verzekering den diamant in de schatkamer der edele gesteenten. Den Graaf van Lin- harris kwam het echter voor als of op de echtheid wel iets zou af te dingen zijn en men gaf hem ter bezigtiging aan den Engelschen reiziger MAWZ, die, na een behoor- lijk onderzoek te hebben ingesteld, de overtuiging ontving, dat de groote diamant niets meer of minder was dan een weigezonden kristallen steen! — De arme neger werd uitgejouwd en kwam er nog genadig af met dadelijk den acht en twintigdagischen be- rugtocht te mogen aannemen.

BLADVULLING.

De Generaal *Kalkreuth* antwoordde aan iemand, die klaagde over het steelen en rooven der Pruisische militairen: „O, sie sind den Kindchen gleich, alles, was sie sehen, wollen sie haben!”

Boven de deur van eene herbouwde dorpskerk in België, welke was afgebrand door de prop van een snaphaanschor, stond, en staat misschien nog dit naif opschrift:

Deze Kerk is afgebrand
Door een looze scheute
Van een Metzlaerskwant, —
Zoo loopen de geute. —

De Kamer van Notarissen in het arrondissement Leeuwarden, berigt bij deze, dat dezelve thans bestaat uit de navolgende Heeren, als:

Mr. J. D. VAN DER PLAATS, *President*.
J. ALBARDA, *H.z., Syndicus en Thesaurier*.
Mr. A. J. DE JONGH VAN PERSIJN VAN NAUTA, *Rapporteur*.
A. LIJCKLAMA, *Secretaris*.
Mr. J. HANEKUIJK, } *Leden*.
A. ALMA, }
Mr. A. VAN SLOOTEN, }

* * Getrouwd:
Leeuwarden, A. BEKKER, en
den 14 Mei 1834. M. WIEMERS.

* * Getrouwd:
Leeuwarden, E. KINGMA, IJz., met
den 14 Mei 1834. F. SMEEDING.

LEEWARDEN, den 15 Mei 1834. Getrouwd:
Mr. J. F. BOURBOOM VAN SLOTERDIJCK, en
Jonkvrouwe J. P. BARONNESE THOR SCHWART-
ZENBERG en HOHENLANSBERG.

DOCKUM, den 15 Mei 1834. Getrouwd:
JOHANNES BARTES TEN POST, van Groningen, en
IDA VAN DER HERBERG.

* * Getrouwd:
Leeuwarden, PIETER BEITSMA, en
den 18 Mei 1834. ANTJE PAKKER.

* * Mijne geliefde Echtgenoot HERMIENA VISSER, beviel heden avond van eenen weigeschapen Zoon.
Leeuwarden, den 5 Mei 1834.
Dienende deze tot algemeene kennisgeving.

* * Heden verlost spoedig van eene weigeschapene DOCHTER, FROUKJE DE VRIEZE, geliefde Echtgenoot van
A. BINNERTS,
Akkum, den 10 Mei 1834. *Notaris.*

* * Mijne geliefde Echtgenote ANNA VAN HAAGEN, verlost heden morgen van een Zoon.
Leeuwarden, den 13 Mei 1834.
Verwer en Glazenmaker.

* * Op heden beviel spoedig van eene DOCHTER, MARGRIETA VAN SLOO- TEN, geliefde Echtgenoot van
HAIJO TUINHOUT,
Bergen-op-Zoom, *ade Luit. bij het 3de Batt. 1ste Afd.*
den 14 Mei 1834. *Mobile Vriesche Schusterij.*

Strekkende deze algemeene tevens tot bijzondere kennisgeving aan onze uitgebreide betrekkingen.

* * Gisteren beviel spoedig van eene DOCHTER, Vrouwe ERITIA MARTHA DE SWART, Echtgenoot van
L. R. FONTEIN.
Franeker, den 15 Mei 1834.

* * Heden avond beviel altevoo spoedig van eenen Zoon, FOEKJE S. SPAN- NENBURG, geliefde Echtgenoot van
J. C. MOLLEMA.
Harlingen, den 17 Mei 1834.

Familie en Bekenden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* * Mijne geliefde Echtgenoot, ALIDA H. TOLSMA, verlost heden morgen gelukkig van eene weigeschapene DOCHTER.
J. TIEBOEL.
Makkum, den 18 Mei 1834.

P.S. Strekkende deze algemeene, tevens tot bijzondere kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

DEVENTER, den 6 Mei 1834. Heden namiddag omstreeks één ure, overleed tot mijne bittere droefheid mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de Wel Edele Heer IZAIK VAN DELDEN, bereikt hebbende den ouderdom van ruim 45 jaren. De dierbare overledene laat mij uit ons huwelijk na één dochtertje, te jong om haar verlies te bespeken, benevens eene andere dochter uit mijn vroeger huwelijk, die hem als eigen M. E. WOLFSSEN, Vader betreft.
Wed. IZAIK VAN DELDEN.

* * Heden overleed ons geliefde Dochtertje TIETJE, op zijnde twee jaar en tien maanden.
Leeuwarden, den 12 Mei 1834.
G. J. KUIPERS.

* * Heden overleed ten mijnen huize, ten gevolge van een langzaam verval van krachten, mijne geliefde Moeder, GEERTJE JANS BOERSMA, Wed. KLAAS AN- NED BOERSMA, Reconslerische te Cubaard, in den zeer hoogen ouderdom van 77 ja- ren, 11 maanden en 28 dagen. De hoop op een milig wederzien, laat mij alleen, droefheid in dezen.
A. K. BOERSMA.
Cubaard, den 12 Mei 1834.

* * Heden overleed te Groningen de zeer ongelukkig van ziekte overleden, mijn overleedde geliefde godes- Dienster, M. J. VAN DER WOUDE, wed. van M. J. VAN DER WOUDE, geboren te Groningen, den 12 Mei 1834.

